

mune, der er villig til at modtage den omtalte Gave, hvorimod Kjøbenhavns Amtsråds-kreds har frabedt sig samme. Grunden til dette Sidste er formodentlig den Omstændighed, at der i Forbindelse med det Gode, som det kunde være at erholde Sordstykket, staaer en temmelig byrdefuld Forpligtelse, idetmindste hvad en Deel af Strækningen angaaer. Af Motiverne vil det nemlig sees, at den omhandlede Banestrækning — jeg veed ikke, hvad det er for en juridisk Person, der saaledes kaldes „Banestrækning“, men jeg formoder, at dette skal være en Euphemisme, istedetfor „Det sjællandske Jernbaneselskab“ — har forskjellige Forpligtelser ligeoverfor de tilstødende Grundeiere, navnlig med Hensyn til en Viaduct og Broen ved Carlsberg. Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, da er det navnlig, fordi det meget interesserer mig at erholde Oplysning om, hvem de omtalte Forpligtelser egentlig paahvile, Staten eller det sjællandske Jernbaneselskab. Det forekommer mig nemlig, at dette ikke klart fremgaaer, hverken af Lovforslaget eller af de tidligere Lovbestemmelser derom. Et andet Spørgsmaal, som jeg ligeledes vil tillade mig at rette til den høitærede Minister, er Spørgsmaalet om, hvorvidt der ikke allerede i Loven af 21de Juni 1867 om Anlægget af en syd-sjællandsk Jernbane indeholdes den fornødne Bemyndigelse for Regjeringen til at blive af med den omhandlede Strækning, saaledes som Regjeringen selv finder for godt. I § 6 af den nævnte Lov af 21de Juni 1867 indeholdes der nemlig en Bestemmelse, hvori det hedder, at Regjeringen uden Bederlag kan afgive den aflagte Banestrækning fra Kjøbenhavn. Det er imidlertid nok muligt — jeg er ikke ganske vis derpaa —, at det alligevel kan være nødvendigt at søge den Bemyndigelse, som søges gennem det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor ikke gjøre nogen videre Bemærkning i saa Henseende. Jeg er i det Hele ikke ganske paa det Nene med mig selv om, hvorledes jeg skal forstaae de forskjellige Bestemmelser, der allerede ere givne om den omhandlede Strækning i Loven af

13de Marts 1863, Beiloven af 21de Juni 1867 og den anden Lov af samme Dato, som jeg nys nævne. Hvad der, som sagt, meest interesserer mig at faae at vide, det er, om det sjællandske Jernbaneselskab ikke maa siges at have en vedvarende Forpligtelse til at vedligeholde den omtalte Viaduct og Bro, thi, hvis det er Tilfældet, vil det vistnok være ønskeligt, at der skeer et Tilbud fra Jernbaneselskabets Side om de Betingelser, hvorunder det mener at kunne fritages for at opfylde disse Forpligtelser. Jeg beder undskyldt, hvis jeg muligt har misforstaaet de Bestemmelser, der derom ere givne; men mit Spørgsmaal er kun det, om de paagældende Forpligtelser endnu paahvile det sjællandske Jernbaneselskab, eller om de ere gaaede over til Staten.

Judenrigsministeren: De omhandlede Forpligtelser have paahvilet det sjællandske Jernbaneselskab, men ere gaaede over paa Staten, dengang denne overtog den aflagte Banestrækning fra Jernbaneselskabets Haand. Forpligtelsen til at vedligeholde Viaducten hviler altsaa nu paa Staten.

Jessen: Jeg har forstaaet den ærede Ministers Svar saaledes, at disse Forpligtelser ere bortfaldne for det sjællandske Jernbaneselskab ved Loven af 13de Marts 1863, hvorved det tillodes, at Jernbanen maatte føres Nord om Frederiksberg ind i den øvrige Linie, imod at Banestrækningen fra det Punkt, hvor den nye Linie faldt ind i den gamle, og indtil Veien til Tommerpladsen, saasnart denne Strækning nedlagdes som Jernbane, uden Bederlag skulde overdrages til Statens Betjæning. Heri forekommer mig imidlertid ikke at ligge, at tillige de Forpligtelser, som hvilede paa denne Banestrækning, gik over paa Staten; dette forekommer mig idetmindste at være meget tvivlsomt, og jeg antager, som sagt, at det var denne Lov, hvortil den høitærede Indenrigsminister sigtede i sit Svar, da det er den Lov, hvorved den omtalte Jernbanestrækning overdroges til Staten.